

Let Love Rule

Tijdens mijn vroege ochtendwandeling passeer ik iedere ochtend een rijtjeswoning waar op een van de ramen op de eerste verdieping met grote letters staat: 'LET LOVE RULE'. Terwijl ik dit schrijf weet ik niet – morgen toch eens goed kijken - of deze zin wel of niet gevolgd wordt door een uitroepteken. Hij zou er wat mij betreft nadrukkelijk bij mogen staan!

Vorige week bezochten mijn vrouw en ik na heel lange tijd weer eens de bioscoop.

Daar draaide de film 'Envole-moi' van Christophe Barratier.

Het verhaal van de film sloot naadloos aan bij bovenstaande quote.

Een jongeman (Thomas), zoon van een chirurg, wordt op subtiele wijze uit zijn losbandige leventje losgeweekt en moet, om verzekerd te blijven van de steun van zijn vader, zich inzetten voor het welzijn van een jonge, meervoudig gehandicapte puber (Marcus), die nog maar kort te leven heeft.

Aanvankelijk verloopt dit proces moeizaam, tot zich een hechte band tussen beiden gaat ontwikkelen. Geleidelijk aan ebt het oude leefpatroon van Thomas weg en maakt plaats voor een oprechte genegenheid voor Marcus, die op zijn beurt dezelfde liefde voor zijn begeleider gaat voelen. Er ontstaat een hechte vriendschap, die de kijker menig keer tot ontroering brengt.

Ooit las ik het antwoord van een psychologe op de vraag van een cliënt 'Hoe kan ik ons huwelijk redden?' Haar antwoord was kort: 'Houd van hem!' Hoe kan dat?

Het antwoord werd me laatst gegeven: 'Als we uitreiken naar anderen en liefde schenken, dan brengt dat de liefdevolle persoon in ons naar buiten.' Met andere woorden, als je blijft verwachten dat de ander van je zal gaan houden, dan kun je er zeker van zijn dat er weinig of niets gebeurt. De teleurstelling zal er niet door over gaan.

Liefde is wat je bent, dus zodra je haar gaat cultiveren, gaat ze stromen.

Thomas had daartoe een zetje nodig. Hij werd er min of meer toe gedwongen door zijn vader.

Als we de inzichten die ons – ik zou bijna zeggen dagdagelijks - worden aangereikt, willen begrijpen en ter harte willen nemen, hebben wij zo'n dwang niet nodig.

Kennelijk is het zaak om, zoals die psychologe het bedoelde, het gewoon te gaan doen.

Weg met de angst voor verlies van degene die je dierbaar is. Daardoor raakt de liefde immers verstikt.

Het begint allemaal met 'houden van jezelf'.

Er zijn echter maar weinig mensen die met volle overtuiging met Harrie Jekkers willen meezingen 'Ik hou van mij, van mij alleen en ik meen het echt!'

Het is belangrijk in te zien dat wanneer je van jezelf houdt, je de liefde van de ander niet nodig hebt om je aanvaard te voelen. Het lijkt paradoxaal, maar ga je consistent zijn in je liefde en je zorg voor anderen, waarbij je er geen agenda op na houdt, dan gaat er iets veranderen, zowel bij de ander als in / bij jezelf.

'Let love rule!' betekent dus: 'Uit jezelf op verschillende manieren als liefdevol persoon!!'

Daar wordt niet alleen de ander beter van, maar vooral **jijzelf**.